

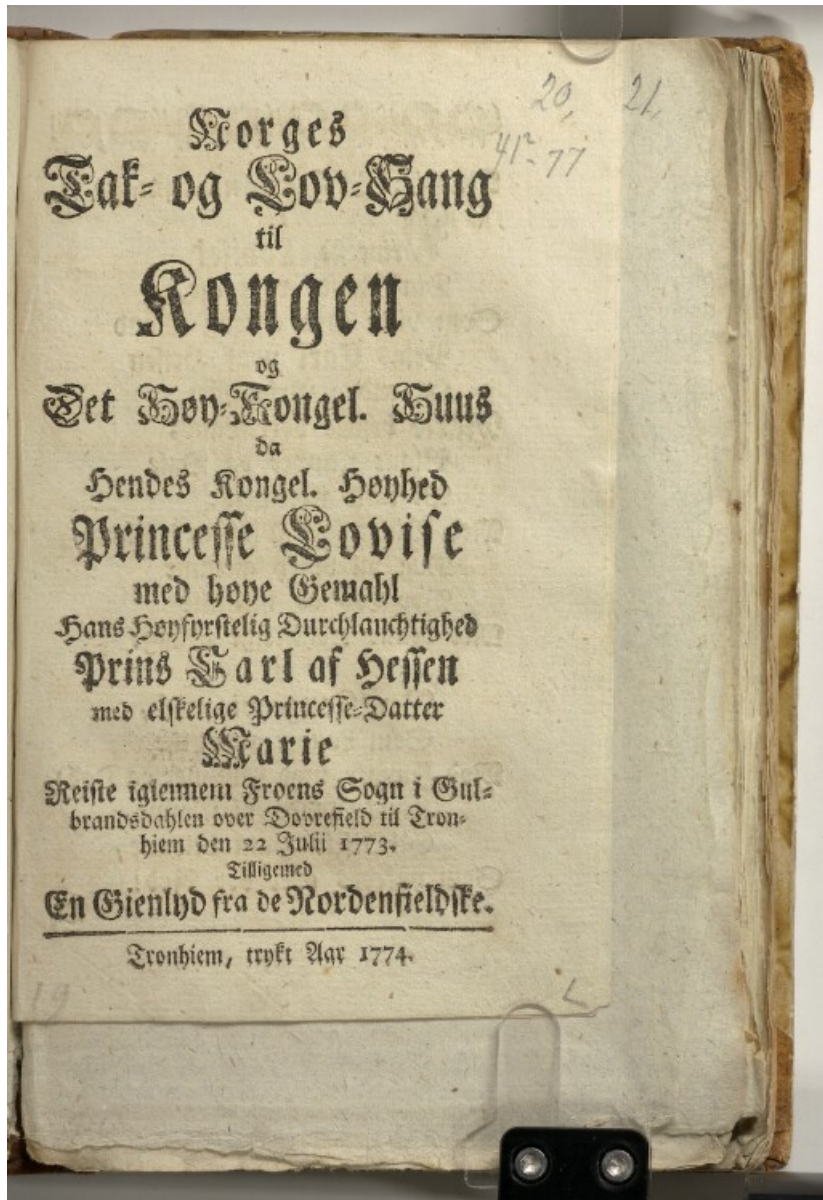
Titel: Norges Tak- og Lov-sang til Kongen og det Høy.Kongel. Huus, da Hendes Kongel. Høyhed. Prinsesse Lovise med høye Gemahl [...] Prins Carl af Hessen med elskelige Prinsesse-Datter Marie Reiste igiennem Froens Sogn i Gulbrandsdahlen over Dovrefield til Tronhiem den 22. Julii 1773. Tilligemed En Gienlyd fra de Nordenfieldske.

Citation: "Norges Tak- og Lov-sang til Kongen og det Høy.Kongel. Huus, da Hendes Kongel. Høyhed. Prinsesse Lovise med høye Gemahl [...] Prins Carl af Hessen med elskelige Prinsesse-Datter Marie Reiste igiennem Froens Sogn i Gulbrandsdahlen over Dovrefield til Tronhiem den 22. Julii 1773. Tilligemed En Gienlyd fra de Nordenfieldske.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22*, Tronhiem, 1774, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_022-shoot-workid2_022_020/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Melodie: Et Hierte maa smage, ic.

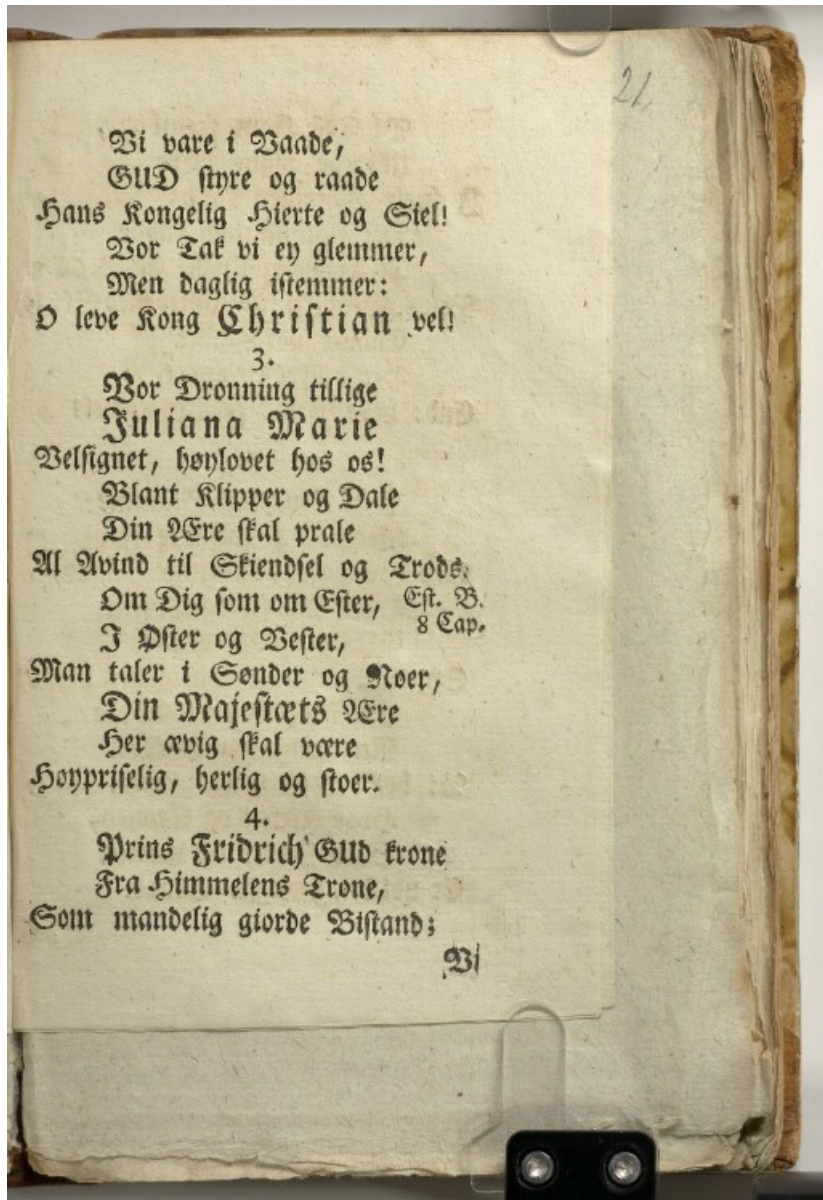
I.
Princesse Lovise!

Din Naade vi prise,
Som vilde med elskelig Mand
Prins Carl udaf Hessen
Og ældste Princessen
Marie besøge vort Land;
Blant Klipper og Dale
Vi kand ikke prale
Med Bivat hos Glassenes Klang,
Dog vil vi ey glemme
Vor Lov at istemme
Med denne trohiertige Sang:

2.

Vor Konge vi prise,
Som Landet gav Lise
Mod Hunger, mod Kummer og Død;
Hans Naade vi skionne,
GUD selv Ham belonne,
Som ynkedes over vor Nød!

Vi

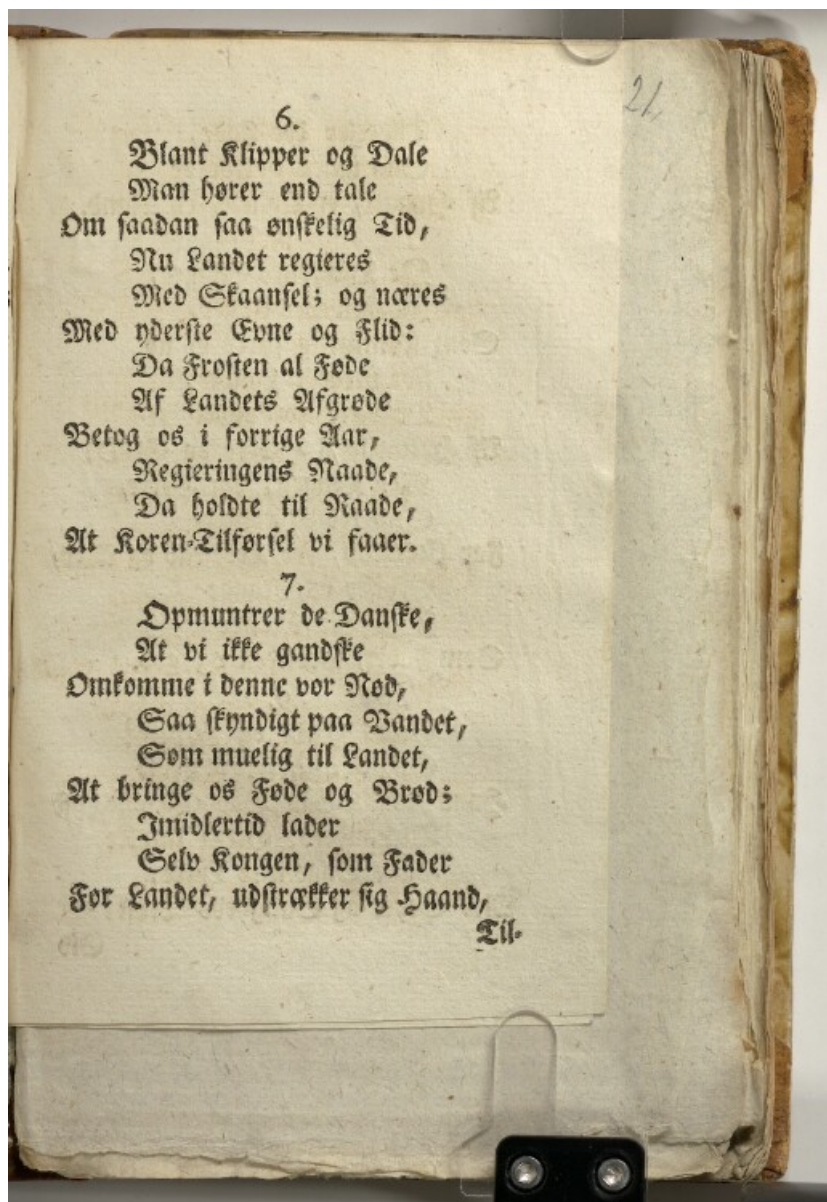

Vi Tak Ham frembære,
Udbrede Hans Ære
I heele Norriges Land;
Det Haman mon raade
Til Kongelig Naade Et. V. 6 C. 8.
Prins Fridrich tilkommer med Skiel;
Enhver udi Landet
Her onsker ey andet,
End: Leve Prins Fridrich vel!

5.

Den Kongelig Stamme
Florere og bramme
Ved Hærens almægtige Haand,
Hver Dvidsel og Greene
GUD naadig forleene
Sin Vidsdoms og Vittigheds Aand!
See Nordske med Glæde
Nu svinge og gærde:
Vi boe i Lyksaligheds Land,
Hvor Kirken og Tronen,
Hvor Zepter og Kronen
Er udi den herligste Stand.

6.

6.
Blant Klipper og Dale
Man horer end tale
Om saadan saa enskellig Tid,
Nu Landet regieres
Med Skaansel; og næres
Med yderste Evne og Flid:
Da Frosten al Føde
Af Landets Afgrode
Betog os i forrige Aar,
Regjeringens Naade,
Da holdte til Naade,
At Koren-Tilførsel vi faaer.

7.
Opmuntret de Danske,
At vi ikke gandske
Omkomme i denne vor Nød,
Saa skyndigt paa Vandet,
Som muelig til Landet,
At bringe os Føde og Brød:
Imidlertid lader
Selv Kongen, som Fader
For Landet, udstrækker sig Haand,
Til.

Tildeeler det Føde,
Saa ingen bartsæde
Af Hunger, ey Qvinde, ey Mand.

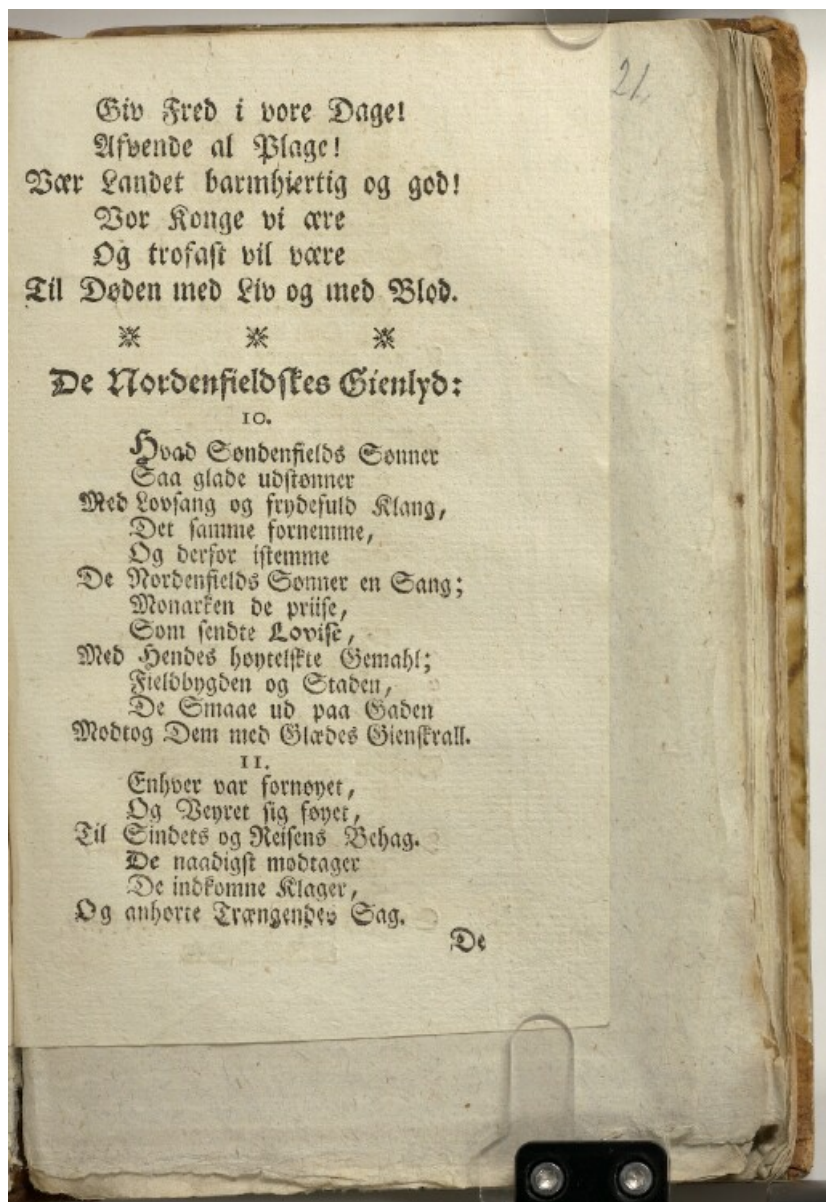
8.

De Diævelske Tunger,
Ja Helvedes Unger,
Som skammelig forde os ud
For utroe i Landet,
De være forbandet
Af Himmelsens HERRE og GUD!
Men Kongen, vor Herre,
Selv lod os erklære
For Huldskab, for Troeskab og Mod,
Beviser os Naade
I høyeste Naade
Som Fader, medliden og god.

9.

Prins Carl og Lovise!
Sigg Kongen: vi priiise
Hans Naade, Hans Godhed Hans Lyf
Til Landet. GUD smykke
Hans Dage med Lykke,
Med Sejer og Saligheds Trost!

Giv

21
Giv Fred i vore Dage!
Afvende al Plage!
Vær Landet barmhjertig og god!
Vor Konge vi ære
Og trofast vil være
Til Døden med Liv og med Blod.

* * *

De Nordenfielbskes Gienlyd:

IO.

Hvad Sondenfielbs Sommer
Saa glade udstømmer
Med Lovsang og frydefuld Klang,
Det samme fornemme,
Og derfor istemme
De Nordenfielbs Sommer en Sang;
Monarken de priske,
Som sendte Lovise,
Med hendes højestste Gemahl;
Fjeldbygden og Staden,
De Smaae ud paa Gaden
Modtog Dem med Glædes Gienstrall.

II.

Enhver var fornøjet,
Og Beyret sig føyet,
Til Sindets og Reisens Behag.
De naadigst modtager
De indkomne Klager,
Og anhorie Trængendes Sag. De

De Frihed og giver,
At Nangden den bliver
Ved Taffelet Tilfuere;
Det alle jo fryder,
Som den Raade nyder
I Søster en Broder at see.

12.

Hvis Billed Hun ligner,
Og Hun blev velsignet
Af alle Anskuende her,
Prins Carl af Hessen,
Og ældste Princessen,
Høyt elsket her er af enhver;
Derfor Deres Minde
Vil Nordenfielbs finde
Erindring i Nordmænders Bryst,
Som Dem aldrig glemme,
Men stedse istemme:
Lovise og Carl! lev i Lyst.

13.

Monarken og Stammen
Florere tilsammen
I Glori til fildigste Tid!
Den Kongelig Trone
Fra Uheld GUD skone!
Velsigne Landsfaderens Tid,
At alting oplives
Og Landet maa trives
Alt efter Hans Hierres Begjær!
GUD Kongen bevare
Fra Angest og Fare!
Saa ønsker hver Nordmand i sær.

